

Begrundelse

Efter at ministeren har gennemført regler om, at handicappede og personer under 67 år kan klage over hjemmehjælp afgjort af det sociale amtsankenævn som uvildigt nævn, forekommer det aldeles urimeligt, at ældre over 67 år stadig skal nøjes med surrogatorganer, som ikke har nogen kompetence og kun er vejledende i forhold til kommunen, og hvor kommunen med ministerens billigelse ofte anvender både socialudvalgsformand og ledende medarbejder i socialforvaltningen som medlemmer og som sagsbehandlere for klageudvalgene.

Svar (22/7 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

I de gældende bestemmelser i lov om social bistand kan klager over hjemmehjælp indbringes for det særlige klageråd på hjemmehjælpsområdet, jf. § 56b. Klagerådets sammensætning og kompetence er nærmere beskrevet i mine svar på spørgsmål nr. S 1756 og S 1757, stillet af Kirsten Jacobsen (FP).

I lov om social service, som blev vedtaget af Folketinget i maj måned, er der etableret en ordning, hvorefter klager over hjemmehjælp fra personer over 67 år fortsat indbringes for klagerådet på hjemmehjælpsområdet, jf. § 75, stk. 3 i lov om social service. Klager fra personer under 67 år kan efter lovens hovedregel i § 121 indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. De ændrede klage-regler får virkning fra lovens ikrafttræden den 1. juli 1998.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om social service, at det sociale nævn kan behandle klager over den måde en sag er behandlet på og over konkrete afgørelses indhold, herunder over omfanget og indholdet af den tildelte hjælp. Det sociale nævn kan ikke tage stilling til det generelle serviceniveau i kommunen og til kommunens tilrettelæggelse af opgaverne, herunder til hvordan opgaverne udføres. Det sociale nævn kan kun, når der foreligger særlige omstændigheder, efterprøve det skøn, der indgår i kommunens afgørelser.

Forskellen i klagemuligheder for hjemmehjælpsmodtagere under 67 år i forhold til modtagere, som er fyldt 67 år, har sammenhæng med det forhold, at der blandt mennesker under

67 år med behov for hjemmehjælp er tale om en meget uensartet gruppe med meget forskellige behov for støtte i hjemmet. Persongruppen modtager ofte en række forskellige ydelser fra det offentlige, og ydelserne udgør typisk en helhed med hjemmehjælpen som én blandt flere ydelser.

Gruppen omfatter personer med en lang række handicap eller lidelser med meget forskellige gartede konsekvenser for evnen til at kunne klare sig selv i dagligdagen. En del af disse handicap eller lidelser kan være meget sjældne eller komplicerede og allerede derfor vanskelige at vurdere konsekvenserne af i de kommunale forvaltninger. Dette kan bl.a. have sammenhæng med, at handicappet ikke er umiddelbart synligt, eller at støttebehovet fremtræder med varierende styrke og i perioder kan være af begrænset omfang, men i andre perioder massivt.

Som eksempler på sådanne grupper kan bl.a. nævnes mennesker med progredierende lidelser eller erhvervede hjernesker, eller unge med alvorlige fysiske eller psykiske handicap, som risikerer at blive gjort uhensigtsmæssigt afhængige af forældres eller andre pårørendes hjælp, såfremt der ikke stilles den nødvendige bistand til rådighed i dagligdagen.

Et flertal i Folketinget fandt det på denne baggrund for hensigtsmæssigt, at der i forhold til disse grupper af mennesker med et bredt og varieret behov for forskellige ydelser findes adgang til at få prøvet afgørelserne om samtlige ydelser i det almindelige ankesystem.

Spm. nr. S 2767

Til skatteministeren (15/7 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Mener ministeren, at det er rimeligt, at kommuner kan bruge staten som gratis kassekredit i årevis på grund af momsreglerne i forbindelse med byggemodning og salg af kommunale grunde og i benægtende fald, hvorledes og hvornår agter ministeren da at bringe dette til ophør?«

Begrundelse

Det er ikke rimeligt, at kommuner kan fratække moms på alle udgifter i forbindelse med bygge-